

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน พ่อมีการสนทนาจากใจถึงใจกับลูกๆ จิตวิญญาณ ลูกมาหาพ่อเพื่อประกันชีวิตของลูกเป็นเวลา 21 ชาตีกเกิด ลูกประกันชีวิตของลูกในลักษณะที่ลูกจะกลายเป็นอมตะ
- คำถาม:** มนุษย์มีประกันชีวิตและลูกบราห์มินก็ประกันชีวิตของลูกเช่นกัน อะไรคือความแตกต่าง?
- คำตอบ:** มนุษย์มีประกันชีวิตเพื่อว่าถ้าพวกเขาตาย ครอบครัวของพวกเขาจะได้รับเงิน เวลานั้นลูกๆ มีประกันชีวิตเพื่อป้องกันการตายเป็นเวลา 21 ชาตีกเกิด ลูกกลายเป็นอมตะ ในยุคทองไม่มีบริษัทประกันภัย เวลานั้นลูกควรมีความสุขที่ลูกกำลังประกันชีวิตของลูกและลูกจะไม่มีวันตาย
- เพลง:** ใครมาที่ประตูของฉันในเวลาเช้าตรู่?

โอมซานติ พ่อทางจิตหนึ่งที่นี่และมีการสนทนาทางจิตกับลูกๆ ลูกๆ รู้ว่าพ่อกำลังประกันชีวิตลูก ไม่ใช่เพียงแค่ 21 ชาตีกเกิด แต่เป็นเวลา 40-50 ชาตีกเกิด คนอื่นมีประกันชีวิตเพื่อที่ว่าหากพวกเขาตาย ครอบครัวของพวกเขาจะได้รับเงิน เวลานั้นลูกๆ ประกันตนเองเพื่อปกป้องจากการตายเป็นเวลา 21 ชาตีกเกิด บาบ่าทำให้ลูกเป็นอมตะ ลูกเคยเป็นอมตะ โลกที่ไม่มีตัวตนเป็นดินแดนแห่งอมตะเช่นกัน ไม่มีเรื่องเกี่ยวกับการมีชีวิตอยู่หรือการตายที่นั่น นั่นคือสถานที่ที่ดวงวิญญาณอาศัยอยู่ พ่อมีการสนทนาจากใจถึงใจนี้กับลูกๆ ของท่านเท่านั้นและไม่มีกับใครอื่น พ่อพูดกับผู้ที่รู้จักตนเองว่าเป็นจิตวิญญาณเท่านั้น ไม่มีใครอื่นเข้าใจภาษาของพ่อ ผู้คนมากมายมาที่นัทรศาสตร์ พวกเขาเข้าใจภาษาของลูกหรือไม่? บางคนแทบจะไม่เข้าใจสิ่งใดเลย! ใช้เวลาหลายปีที่จะอธิบายกับลูก ถึงกระนั้นแม้กระทั่งเวลานี้มีเพียงลูกไม่กี่คนเท่านั้นที่เข้าใจ เป็นบางสิ่งที่เข้าใจได้ในหนึ่งวินาที พวกเราดวงวิญญาณเคยบริสุทธิ์และเวลานี้กลับมาไม่บริสุทธิ์ เวลานั้นพวกเราต้องกลับมาบริสุทธิ์อีกครั้ง สำหรับสิ่งนี้ เราต้องจดจำพ่อที่แสนหวาน ไม่มีใครอ่อนหวานมากกว่าท่าน เป็นเพียงในการจดจำระลึกถึงนี้เท่านั้นที่มีอุปสรรคของมายาเข้ามา ลูกรู้ด้วยเช่นกันว่าบาบามาเพื่อทำให้ลูกเป็นอมตะ ลูกต้องทำความเพียรพยายามที่จะกลายเป็นอมตะและกลายเป็นนายของดินแดนแห่งความเป็นอมตะ ลูกทั้งหมดจะกลายเป็นอมตะ ยุคทองเรียกว่าเป็นดินแดนแห่งอมตะ นี่คือนายของดินแดนแห่งอมตะ นี่คือเรื่องราวของความเป็นอมตะ ไม่ใช่ว่าซึ่งการได้บอกเรื่องราวของความเป็นอมตะแก่ปารวตีเพียงผู้เดียว เรื่องราวทั้งหมดเหล่านั้นเป็นของหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ลูกๆ ต้องฟังเพียงพ่อเท่านั้น จดจำพ่อผู้เดียวอย่างสม่ำเสมอ พ่อเท่านั้นที่สามารถให้ความรู้แก่ลูก ตามแผนของละครทั้งโลกต้องกลับมาตาโมประธานการปกครองในดินแดนแห่งความเป็นอมตะหมายถึงการประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่เป็นอมตะ ที่นั่นไม่มีบริษัทประกันภัย ฯลฯ เวลานั้นชีวิตของลูกได้รับการประกันแล้ว ลูกจะไม่มีวันตาย ควรจะมีความสุขนี้ในสติปัญญาของลูก เรากำลังกลายเป็นนายของดินแดนแห่งอมตะ และดังนั้นดินแดนแห่งอมตะจึงต้องได้รับการจดจำ เราต้องไปที่นั่นผ่านโลกที่ไม่มีตัวตน สิ่งนี้คือมานมานะบาฟเช่นกัน การจดจำโลกที่ไม่มีตัวตนคือ “มานมานะบาฟ” และการจดจำดินแดนแห่งอมตะคือมาเดียจิบาฟ (เป้าหมายและวัตถุประสงค์ของลูก) มีเพียงสองคำที่ครอบคลุมทุกสิ่ง มีการอธิบายความหมายที่แตกต่างกันมากมายให้ลูกฟังเพื่อให้สามารถนั่งในสติปัญญาของลูกได้ ความเพียรพยายามที่ยิ่งใหญ่ที่สุดอยู่ที่การมีศรัทธาว่าลูกคือดวงวิญญาณ เราดวงวิญญาณได้ใช้ชาตีกเกิดนี้ ในขณะที่ใช้ 84 ชาตีกเกิด เราได้ผ่านชื่อ รูปร่าง ประเทศและเวลาต่างๆ ที่หลากหลาย ในยุคทองเราได้ใช้ชาตีกเกิดมากมายนี้และในยุคเงินเราได้ใช้ชาตีกเกิดมากมายนี้ ลูกๆ หลายคนล้มแม้กระทั่งสิ่งนี้ สิ่งหลักคือการพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและการจดจำระลึกถึงพ่อที่แสนหวาน ไม่ว่าลูกจะเดินหรือนั่ง ด้วยการเก็บสิ่งนี้ไว้ในสติปัญญาของลูก ลูกจะคงอยู่อย่างมีความสุข บาบ่าผู้ที่เราจดจำมาเป็นเวลาครึ่งวงจรรและขอให้มาและทำให้พวกเราบริสุทธิ์ได้มาอีกครั้ง ลูกคงอยู่อย่างบริสุทธิ์ทั้งในโลกที่ไม่มีตัวตนและในยุคทองดินแดนแห่งความอมตะ ผู้คนทำความเพียรพยายามในความเลื่อมใสศรัทธาที่จะได้มาซึ่งการหลุดพ้นหรือไปยังดินแดนของกฤษณะ ไม่ว่าลูกจะเรียกสิ่งนั้นว่าเป็นการหลุดพ้นหรือดินแดนที่เหนือเสียง คำว่า “สภาพของการปลดเกษียณ” นั้นถูกต้อง ผู้ที่อยู่ในสภาพของการปลดเกษียณอาศัยอยู่ในเมือง ในขณะที่ชั้นยาสซีออกจากบ้านของพวกเขาและเข้าป่า ทุกวันนี้ผู้ที่อยู่ในสภาพของการปลดเกษียณนั้นไม่มีพลัง ชั้นยาสซีเรียกธาตุนามว่าพระเจ้า พวกเขาไม่เรียกสิ่งนั้นว่าบราห์มาโลก (โลกแห่งธาตุนาม) เวลานั้นลูกๆ รู้แล้วว่าไม่มีใครสามารถหยุดการกลับมาใช้ชาตีกเกิดใหม่ได้ แต่ละคนต้องเล่นบทบาทของตนเอง ไม่มีใครสามารถเคยได้รับการหลุดพ้นจากการมาและการไป เวลานั้นมีมนุษย์หลายพันล้านคนและอีกหลายคนจะยังคงลงมาเรื่อยๆ พวกเขาจะเฝ้าแต่กลับมาใช้ชาตีกเกิดใหม่เรื่อยๆ จนกว่าขั้นแรกจะว่างเปล่า โลกที่ไม่มีตัวตนคือขั้นแรกหรือขั้นที่หนึ่งและอาณาเขตที่ละเอียดอ่อนคือขั้นที่สอง โลกนี้คือขั้นที่สามหรือลูกสามารถเรียกว่าชั้นล่าง ไม่มีชั้นอื่นๆ ผู้คนคิดว่ามีโลกอื่น

ท่ามกลางหมู่ดาว มันไม่เป็นเช่นนั้น ดวงวิญญาณอาศัยอยู่บนชั้นที่หนึ่งแต่มนุษย์อาศัยอยู่ในโลกนี้ ลูกๆ คือผู้สละละทิ้งที่ไม่มียึดจำกัด ในขณะที่อยู่ในโลกเก่านี้และมองเห็นโลกเก่านี้ด้วยดวงตาทางร่างของลูก ลูกต้องมองไม่เห็นมัน นี่คือการเพียรพยายามหลักเพราะว่าทั้งหมดนี้จะถูกทำลาย ไม่ใช่ว่าโลกไม่เคยถูกสร้างขึ้น โลกถูกสร้างขึ้นแต่เวลานี้ลูกต้องไม่สนใจโลกนี้ มีการวางแผนต่อทั้งโลกเก่านี้ มีการกราบไหว้บูชา ความรู้ และการวางแผน หลังจากการกราบไหว้บูชาก็มีความรู้แล้วจึงมีการวางแผนในความเลื่อมใสศรัทธา สติปัญญาของลูกเข้าใจว่าโลกนี้เก่าและนี่คือชาติเกิดสุดท้ายของพวกเขา เวลานี้ทุกคนต้องกลับบ้าน แม้กระทั่งเด็กเล็กๆ ก็ควรได้รับการเตือนถึงชีพบาบา อย่าปลุกฝังนิสัยของการรับประทานอาหารหรือเครื่องดื่มที่ไม่บริสุทธิ์ให้กับพวกเขา ไม่ว่าลูกจะสร้างนิสัยอะไรก็ตามในวัยเด็กของลูกก็จะคงอยู่กับลูกตลอดเวลา ทุกวันนี้อิทธิพลของมิตรสภามาก มีคำกล่าวว่า: มิตรที่ดีจะพาลูกข้ามฟากและมิตรที่ไม่ดีจะทำให้ลูกจมน้ำ นี่คือนิยามสมุทรแห่งยาพิษ โรงคำประเวณี มีเพียงพ่อสูงสุด, ดวงวิญญาณสูงสุดผู้เดียวเท่านั้นคือสัจจะ ได้มีคำกล่าวว่า: พระเจ้าคือผู้เดียว ท่านมาและอธิบายสัจจะ พ่อพูดว่า: โอ้ ลูกๆ ทางจิต ฉันเป็นผู้เป็นพ่อของลูกกำลังมีการสนทนาจากใจถึงใจกับลูก ลูกได้ร้องเรียกหาพ่อให้มา ท่านเท่านั้นคือมหาสมุทรแห่งความรู้, ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ท่านคือผู้สร้างของโลกใหม่ ท่านดูแลการทำลายล้างโลกเก่า ตรีมูรติเป็นที่รู้จักกันดี สูงสุดเหนือสิ่งใดคือชีวา จากนั้นในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อนมีบราห์มา วิษณุ และชังการ์ ผู้คนมากมายมีนิมิตของพวกเขาเพราะว่าพวกเขาบริสุทธิ์ เป็นไปไม่ได้ที่จะมองเห็นพวกเขาในรูปที่มีชีวิตด้วยดวงตาทางร่างของลูก อย่างไรก็ตามเป็นไปได้สำหรับผู้ที่มีความเลื่อมใสศรัทธาอย่างแรงกล้ามากที่จะมองเห็นพวกเขา ตัวอย่างเช่นหากบางคนเป็นผู้เลื่อมใสศรัทธาของหนุมาน (เทพเจ้าลิง) เขาก็จะมีนิมิตของผู้นั้น อย่างไรก็ตามผู้เลื่อมใสศรัทธาของชีวาได้รับการบอกเรื่องที่เป็นที่ว่าดวงวิญญาณสูงสุดมีรูปของแสงที่คงอยู่ตลอดไปไม่มีที่สิ้นสุด พ่อพูดว่า: รูปของพ่อคือจุดที่จุดแสงเล็ก มีการเขียนไว้ว่าเมื่ออรุณแสงให้เห็นรูปแสงที่คงอยู่ตลอดไปและไม่มีที่สิ้นสุด เขาพูดว่า: จงหยุดแสงนั้น ฉันไม่สามารถทนได้อีกต่อไป มีการเขียนไว้ในกิตะว่าเขามีนิมิตนั้น มนุษย์คิดว่าเขามีนิมิตของแสงที่สว่างอย่างสม่ำเสมอที่ไม่มีขีดจำกัด พ่อพูดว่า: เรื่องราวทั้งหมดเหล่านั้นของหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาเป็นเพียงแค่ทำให้หัวใจพอใจ พ่อไม่เคยพูดว่ารูปของพ่อคือแสงที่คงอยู่ตลอดไปไม่มีที่สิ้นสุด เช่นที่ลูกๆ ดวงวิญญาณเป็นเหมือนจุด, พ่อก็เป็นเช่นเดียวกัน เช่นเดียวกับที่ถูกผูกไว้ด้วยละคร ดังนั้นพ่อก็ถูกผูกไว้ด้วยละครเช่นกัน แต่ละดวงวิญญาณและทุกดวงวิญญาณได้รับบทบาทของตนเองที่จะเล่น ทุกคนต้องกลับมาใช้ชาติเกิดใหม่ ทุกคนต้องลงมาตามลำดับกันไป แล้วผู้ที่เป็นอันดับหนึ่งก็ลงมา พ่ออธิบายสิ่งต่างๆมากมาย ลูกได้รับการบอกว่าจักรวาลนี้ยังคงหมุนไปเรื่อยๆอย่างไร เช่นที่กลางวันมาหลังจากกลางคืน ในทำนองเดียวกันยุคทองต้องตามมาจากยุคเหล็ก แล้วยุคเงิน ฯลฯ ก็ตามมา จากนั้นก็มียุคบรรจบพบกันนี้ ในยุคบรรจบพบกันนี้เท่านั้นที่พ่อสามารถเปลี่ยนลูก ผู้ที่เคยสะอาดประจักษ์เวลานี้กลับมาตาไม่ประจักษ์ พวกเขาจะกลับมาสะอาดประจักษ์อีกครั้ง ลูกร้องเรียกว่า: โอ้ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ได้โปรดมา! ดังนั้นเวลานี้พ่อพูดว่า: มานมานะบาฟ! นั่นคือดวงวิญญาณ และเวลานี้ฉันต้องจดจำพ่อ แทบจะไม่มีใครเข้าใจสิ่งนี้อย่างถูกต้อง แม่ญา พ่อของพวกเราดวงวิญญาณนั้นแสนหวานมาก เป็นดวงวิญญาณที่แสนหวาน ร่างกายถูกทำลายแล้วดวงวิญญาณนั้นก็ได้รับการเชิญให้มาที่นี่ ความรักเป็นไปสำหรับดวงวิญญาณเท่านั้น ชันสการอยู่ในดวงวิญญาณ เป็นดวงวิญญาณที่ศึกษาและรับฟังในขณะที่ร่างกายตาย “ฉันดวงวิญญาณเป็นอมตะ ดังนั้นทำไมท่านจึงร้องไห้เพื่อฉันเล่า?” นั่นคือสำนักที่เป็นร่าง ความรักของลูกเป็นไปสำหรับร่างกายแต่ความรักของลูกต้องเป็นไปสำหรับดวงวิญญาณ ให้ความรักของลูกเป็นไปสำหรับสิ่งที่ไม่สูญสลาย เป็นไปเพราะการรักสิ่งที่สูญสลายที่ลูกต่อสู้และทะเลาะเบาะแว้งกัน ในยุคทองทุกคนอยู่ในสำนักเป็นดวงวิญญาณและดังนั้นพวกเขาจึงออกจากร่างหนึ่งและรับร่างถัดไปของพวกเขาด้วยความสุข ไม่มีการร้องไห้หรือคร่ำครวญ เพื่อที่จะสร้างสภาพของสำนักเป็นดวงวิญญาณของลูก, ลูกๆต้องฝึกฝนสิ่งนี้อย่างมาก: นั่นคือดวงวิญญาณและนั่นกำลังให้สาสน์ของพ่อแก่ดวงวิญญาณพี่น้องของฉัน พี่น้องของฉันกำลังรับฟังด้วยอวัยวะเหล่านั้น สร้างสภาพเช่นนั้น ฝ่าแต่จดจำพ่อแล้วบาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อย ด้วยการพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและพิจารณาว่าบุคคลอื่นเป็นดวงวิญญาณ, นิสัยนั้นก็จะกลับมามั่นคง ความเพียรพยายามนี้แผ่ทั่ว กลับมาสำรวจตรวจสอบตนเองและทำให้สภาพนี้มั่นคง เวลาใดก็ตามที่ลูกมี ใช้เวลานั้นสำหรับสิ่งนี้ แนนอนดำเนินธุรกิจของลูกๆ เป็นเวลาแปดชั่วโมงและนอนหลับด้วยเช่นกัน แต่ใช้เวลาที่เหลือสำหรับสิ่งนี้ ลูกต้องไปถึงสภาพของการมีการจดจำระลึกถึงแปดชั่วโมง แล้วลูกจะมีความสุขอย่างมาก พ่อผู้ชำระให้บริสุทธิ์พูดว่า: จดจำพ่อแล้วบาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อย เวลานี้ในยุคบรรจบพบกันที่ลูกได้รับความรู้นี้ ค่ายกย่องทั้งหมดหมายถึงยุคบรรจบพบกันนี้เมื่อพ่อหนึ่งท่านและให้ความรู้แก่ลูก ไม่มีเรื่องอะไรเลยทางกายภาพในสิ่งนี้ ทุกสิ่งที่ลูกเขียนลงจะถูกทำลาย ลูกจดประเด็นเหล่านี้เพื่อที่ลูกสามารถจดจำได้ ลูกบางคนมีสติปัญญาที่ฉลาด พวกเขาสามารถเก็บทุกสิ่งไว้ในสติปัญญาของพวกเขา สิ่งนี้ตามลำดับกันไป สิ่งหลักคือการจดจำพ่อและวงจักรโลก อย่าได้กระทำการใดๆที่เป็นบาป ในขณะที่อาศัยอยู่ที่บ้านกับครอบครัวของลูก แนนอนว่าจงอยู่อย่างบริสุทธิ์ ลูกบางคนมีความคิดที่สับสนและคิดว่า: ฉันชอบคนนี้นัก พวกเขาพูดว่าพวกเขาต้องการมีการแต่งงานที่บริสุทธิ์

อย่างไรก็ตามต่อเมื่อเพื่อนฝูงและญาติมิตรของพวกเขาก่อให้เกิดปัญหาอย่างมากมายให้กับพวกเขาที่พวกเขาได้รับอนุญาตให้มีการแต่งงานที่บริสุทธิ์เพื่อให้พวกเขาได้รับความปลอดภัยจากสิ่งนั้น ไม่ใช่ว่าทุกคนจะพูดว่าพวกเขาต้องการแต่งงานที่บริสุทธิ์ ไม่ใช่ทุกคนที่สามารถอยู่อย่างบริสุทธิ์ พวกเขาจะไปและตกลงไปในท่อน้ำทิ้งในวันแรก หัวใจของพวกเขาถูกดึงดูดเข้าหารูปและนามของกันและกัน สิ่งนี้เลวร้ายมาก การมีชีวิตแต่งงานที่บริสุทธิ์ไม่เหมือนกับการไปบ้านป่าของลูก! เมื่อหัวใจของพวกเขาถูกดึงดูดเข้าหากัน พวกเขาพูดว่าพวกเขาต้องการแต่งงานที่บริสุทธิ์ ญาติต้องอยู่อย่างระมัดระวังมากเกี่ยวกับสิ่งนี้ ควรจะเข้าใจได้ว่าลูกๆเช่นนั้นไม่มีประโยชน์ คนที่ดึงดูดหัวใจควรจะถูกขจัดออกไป มิฉะนั้นพวกเขาจะยังคงพูดคุยกันต่อไป ต้องมีความระมัดระวังอย่างมากในชุมชนนี้ ในขณะที่ลูกก้าวไปข้างหน้า ชุมชนจะมีกฎเกณฑ์อย่างมาก ผู้ที่มีความคิดเช่นนั้นจะไม่ได้รับอนุญาตให้มาที่นี่ เพียงลูกๆที่อยู่อย่างไม่วางเว้นในการทำงานรับใช้ทางจิต, ทำงานรับใช้ในขณะที่อยู่ในโยคะเท่านั้นที่จะกลายเป็นผู้ช่วยในการก่อตั้งอาณาจักรยุคทอง คำแนะนำของพ่อต่อลูกๆที่เฝ้าแต่ทำงานรับใช้คือ: ไม่มีการพักผ่อนที่ดี! ผู้ที่ทำงานรับใช้อย่างมากจะกลายเป็นราชาและราชินีอย่างแน่นอน ผู้ที่ทำความเพียรพยายามที่จะทำให้ผู้อื่นเป็นเช่นเดียวกับตัวเองจะมีผลกำลังอย่างมากมาย การก่อตั้งต้องเกิดขึ้นตามละคร ดุดขับประเด็นทั้งหมดเป็นอย่างดีและอยู่อย่างไม่วางเว้นในการทำงานรับใช้ มันไม่ดีที่จะพักผ่อน! เมื่อไม่มีสิ่งใดนอกจากงานรับใช้ที่ลูกจะสามารถประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูง เมฆมา แล้วจะสดชื่นและทำงานรับใช้ต่อไป มังงานรับใช้มากมายให้ลูกทำ รูปภาพต่างๆจะมีการผลิตขึ้นเพื่อช่วยให้ผู้คนเข้าใจได้อย่างรวดเร็ว รูปภาพเหล่านี้จะได้รับการปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง ในสิ่งนี้เช่นกันผู้ที่ เป็นของสกุลบราห์มินของเราจะเข้าใจอย่างชัดเจนมาก เมื่อลูกอธิบายเป็นอย่างดีผู้อื่นก็สามารถเข้าใจบางสิ่งได้ สามารถมองเห็นได้จากใบหน้าของพวกเขาว่าพวกเขากำลังซึมซับสิ่งนี้อย่างดีมากและพวกเขากำลังจดจำพอและคิดว่า: “บาบา, นั้นจะประกาศสิทธิในมรดกของนายน้อย่างเต็มที่จากท่าน” จะมีกลิ่นของความสุขดีรั่วอยู่ภายในพวกเขา พวกเขาจะมีความกระตือรือร้นอย่างมากที่จะทำงานรับใช้ พวกเขาจะได้รับความสดชื่นแล้ววิ่งไป หลายคนในแต่ละศูนย์จะต้องพร้อมในการทำงานรับใช้ งานรับใช้ของลูกจะกระจายไปทั่วอย่างกว้างไกล พวกเขาจะเริ่มทำงานกับลูก วันนั้นจะมาถึงเมื่อชั้นยาสีจะมาถึง ในปัจจุบันนี้เป็นอาณาจักรของพวกเขา ผู้คนก้มลงแทบเท้าของเขาและกราบไหว้พวกเขา พ่อพูดว่า: ทั้งหมดนั้นคือการกราบไหว้บูชาวัตถุธาตุ พ่อไม่มีเท้า เหตุนี้เองพ่อจะไม่ปล่อยให้พวกเขากราบไหว้บูชาพ่อ พ่อได้ยืมร่างนี้มาใช้ ดังนั้นร่างนี้จึงได้รับการเรียกว่า “พาหนะที่โชคดี” ในปัจจุบันลูกๆ มีโชคดีมากเพราะลูกคือลูกของพระเจ้า มีการกล่าวว่า: ดวงวิญญาณอยู่อย่างแยกห่างจากดวงวิญญาณสูงสุดเป็นเวลายาวนาน ดังนั้นผู้ที่อยู่อย่างแยกห่างเป็นระยะเวลาที่ยาวนานนั้นคือผู้ที่มา พวกเขาเป็นคนที่พ่อสอนเมื่อพ่อ ลูกจะไม่พูดสิ่งนี้เกี่ยวกับภรรยาของเขาใช้ 84 ชาติเกิดเต็ม นี่คือการเกิดสุดท้ายของเขา ดังนั้นเพียงผู้หนึ่งเท่านั้นที่เรียกว่าเป็นขัณฑ์ขุดร้าง ไม่มีใครรู้สิ่งใดเกี่ยวกับชีวา เมื่อพ่อมาเท่านั้นที่ท่านอธิบายสิ่งเหล่านี้ พ่อคือดวงวิญญาณสูงสุด, ผู้อาศัยของอาณาจักรสูงสุด ลูกคือผู้อาศัยของสถานที่นั้นเช่นกัน พ่อคือผู้ที่สูงสุด, ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ เวลาลูกคือผู้ที่มีสติปัญญาที่สูงส่ง เวลานั้นพ่อกำลังให้ความรู้ที่อยู่ในสติปัญญาของพระเจ้าแก่ลูก ไม่มีสิ่งใดของความเลื่อมใสศรัทธาในยุคทอง เวลานั้นลูกได้รับความรู้ อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตแดกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง คุณธรรม และการจรรโลงระลึกถึง:

1. กลับมาสำรวจตรวจสอบตนเองและทำให้สภาพของลูกเข้มแข็ง ฝึกฝน: ฉันเป็นดวงวิญญาณและฉันกำลังให้ศาสน์ของพ่อกับดวงวิญญาณพี่น้องของฉัน ทำความเพียรพยายามอย่างแผ่ทั่วในการกลับมาฉันนึกเป็นดวงวิญญาณในลักษณะนี้
2. มีความใส่ใจในการทำงานรับใช้ทางจิต ทำความเพียรพยายามที่จะทำให้ผู้อื่นเป็นเหมือนกับตัวลูกเอง อิทธิพลของมิตรนั้นสกปรกมาก ดังนั้นปกป้องตนเองจากสิ่งนั้น อย่าสร้างนิสัยในการรับประทานอาหารและเครื่องดื่มที่ผิดๆ

พร: ขอให้ลูกเป็นโยคีที่ง่ายดายที่มีประสบการณ์ว่าการจรรโลงระลึกถึงนั้นง่ายดายด้วยสำนักครูของการเป็นผู้ช่วยของพระเจ้า

การเป็นผู้ช่วยของพระเจ้าหมายถึงการเป็นผู้ที่ซ่องแหวอยู่ในงานรับใช้ที่พระเจ้าผู้เป็นพ่อได้ให้แก่ลูก มีความซาบซึ้งเสมอว่าพระเจ้าเองให้สิ่งนี้แก่ลูก ในขณะที่ทำงานใด ๆ ลูกจะไม่มันลืมนึกผู้ที่ให้งานนั้นกับลูก ดังนั้นในขณะที่ทำงานรับใช้ผ่านคาร์มา จงตระหนักว่าลูกกำลังทำกิจกรรมนั้นภายใต้คำแนะนำของพ่อและลูกจะได้สัมผัสว่าการจรรโลงระลึกถึงเป็นสิ่งที่ง่ายดายและกลายเป็นโยคีที่ง่ายดาย

คติพจน์: จงมีสำนึกไว้ในชีวิตนักเรียนของพระเจ้าของลูกอยู่เสมอและมายาจะไม่สามารถเข้าใกล้ลูกได้

*** โอม ชานติ ***